

Paris, ngày 17 tháng 12 năm 1981
TÌNH THƯƠNG VÔ TẬN

Tình thương cao đẹp thức tâm
Thành phần ô trược tạo lầm tạo sai
Tiến lên thức tỉnh hoài hoài
Trong không mà có, lập đài ngộ tâm
Yêu Cha thức tỉnh chơn tâm
Yêu hoài không ngán yêu tâm điển thanh
Cha Trời phân giải thực hành
Lấy không làm đích đạt thành chơn như
Chuyện đời dở khóc dở cười
Chuyển cho thức tánh người người phải theo
Đấu tranh tranh đấu vẫn nghèo
Vì hồn chưa tỉnh vẫn theo cảnh đời
Thức tâm dọn gánh tự rời
Quy về nguồn cội đời đời an vui
Thế sanh ý chí rèn trui
Trong đời có đạo an vui tấm lòng
Chẳng còn sống cảnh phập phồng
Thế gian trường học tạm tòng tạm đi
Chẳng còn động loạn sân si
Quy y chơn pháp ta thì thức tâm
Cùng chung nhịp thở tự tâm
Từ đời qua đạo chẳng lầm chẳng sai
Biết hồn biết vía mới tài
Tự thâu tự phóng chờ ngày ra đi
Di Đà lục tự hợp thì
Niệm cho khai triển sân si chẳng còn
Tình thương cao cả véo von
Gọi về thanh cảnh lòng son vững bền
Trong ta có sẵn đạo nền
Quân bình tiến hóa chẳng quên Cha Trời
Ngài đang thực hiện nơi nơi
Giúp cho nhơn loại tự rời tham sân

Chung lo chung tiến góp phần
Giải mê phá chấp khai tạng cảm giao
Nằm trong nguyên thức nhiệm màu
Người giàu phải chịu đốn đau cảnh này
Cùng chung trao đổi hàng ngày
Sửa mình tiến hóa giữa Thầy giữa ta
Sống trong khí giới ôn hòa
Tình thương đạo đức chẳng xa Cha Trời
Cùng chung xây dựng mở lời
Thương yêu mọi trạng lập đời văn minh
Nằm trong quy luật của mình
Tự hành tự triển tâm linh hợp hòa
Chẳng còn oán trách lo xa
Tự hòa tâm thức lập đà tiến lên
Luật Trời vẫn giữ vững bền
Dù người tiến hóa chẳng quên Cha Trời
Thành tâm thực hiện đời đời
Quân bình đời đạo sống nơi an toàn
Xác thân giải trược tọa thoàn
Một đàng tiến hóa mới an tâm lòng
Tự mình hành triển khai thông
Trở về thanh tịnh chơn lòng đạt an
Đạo đời biến đổi nhiều màn
Cơ Trời vẫn chuyển khai đàng dừ sinh
Tình thương ban rải chơn tình
Rõ mình rõ đạo chơn tình thực hư
Tự gom ý chí chẳng lười
Cười cho nhân loại người người đảo điên
Thi đua lường gạt tạo phiền
Giữ tâm động loạn theo tiền giết nhau
Chẳng còn tình nghĩa trước sau
Khó thành lại bại cầu nhàu nội tâm
Khí Trời giao cảm uyên thâm
Dù cho nhân loại tự thẳm tiến lên
Gạt mình lại khóc lại rên
Chẳng còn sung sướng như bên quê nhà

Chẳng còn trực tánh thực tà
Khổ rồi lại khổ chẳng hòa được ai
Trách Trời trách đất trách hoài
Chẳng còn thương tiếc tự đày lấy thân
Quên hình Thượng Đế ân cần
Nhắc cho nhân loại góp phần dựng xây
Không tu lại muốn biết Thầy
Biết luôn Thượng Đế ngày ngày làm sai
Quên mình lại giống như Ngài
Không lo gánh vác chỉ xài không thu
Điễn hòa hỗ trợ cái ngu
Tự mình ràng buộc thân tù đa đoan
Chẳng lo phán xét luận bàn
Chỉ lo tham dục lập đàn khổ đau
Cực hình giao cảm trước sau
Đôi đầu nghịch thuận nhiệm màu quang khai
Biết mình mới thật là tài
Thanh bình tiên hóa ngộ Ngài ngộ ta
Điễn thanh truyền cảm chan hòa
Giải mê dẹp loạn thật thà quy y
Trở về khung cảnh uy nghi
Nằm trong nội thức tâm thì sáng an
Đời là cảnh khổ tạo màn
Tự che không tiến khó ban chơn tình
Thực hành điều luyện mới mình
Trách mình khai triển tự minh lý Trời
Ba ngôi đặt để nơi nơi
Thượng, trung, với hạ do Trời ân ban.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên